

Helsingin hallinto-oikeus
Radanrakentajantie 5
00520 Helsinki

HELSINGIN HALLINTO-OIKEUDELLE

Asia

Helsingin hallinto-oikeuden lausuntopyyntö 25.1.2021 diaarinumero 21266/03.04.04.04.16/2021, Peab Industri Oy:n valitus kaupunginvaltuuston päätöksestä 25.1.2021 § 14

Päätös, josta valitetaan

Vantaan kaupunginvaltuuston 25.01.2021 § 14 tekemä päätös Yleiskaava 2020:n (YK0048) hyväksymisestä

Muutoksenhakija

Peab Industri Oy

Lausunnon antaja

Vantaan kaupunginhallitus

Valituksen sisältö ja perusteet

Peab Industri Oy ("Peab") pyytää hallinto-oikeutta kumoamaan Vantaan uuden yleiskaavan 2020 (YK0048) hyväksymistä koskevan päätöksen, jotta kaavan sisältöä voidaan tarkastella uudelleen valittajan kiinteistölle kohdistuvan suojelualuevarausmerkinnän (SL) ja urheilu- ja virkistyspalveluiden alueen merkinnän (VU) osalta.

Peab omistaa kiinteistön Mäntylä 92-418-7-156, jonka alue on kokonaisuudessaan Vantaan kaupunginvaltuuston 25.1.2021 (§ 14) hyväksymässä Vantaan uudessa yleiskaavassa 2020 (YK0048) merkitty luonnonsuojelualueeksi (SL) ja urheilu- ja virkistyspalveluiden alueeksi (VU). Muutoksenhakijan mukaan muutos nykyisen ja lainvoimaisen Vantaan yleiskaavan 2007 mukaisesta teollisuusalueesta (TT – ympäristövaikutuksiltaan merkittävien teollisuustoimintojen alue) luonnonsuojelualueeksi ja urheilu- ja virkistyspalveluiden alueeksi aiheuttaa maanomistajalle kohtuutonta haittaa. Maanomistajana Peabilla on ollut tarkoitus käyttää kiinteistöä sen nykyisen kaavan mukaisesti teollisuusalueena.

Muutoksenhakijan näkemyksen mukaan lähes koko muutoksenhakijan omistuksessa olevan kiinteistön varaaminen luonnonsuojelualueeksi (SL) ja muulta osin urheilu- ja virkistyspalveluiden alueeksi (VU) sekä kaavamerkintöjen määräysten vaikutukset ovat alueen aiempaan käyttötarkoitukseen nähden kohtuuttomia maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 39.4 §:n mukaisesti. Samassa kaavassa kiinteistö sijoittuu kaavassa merkityn moottorirata-alueen (EM) pohjoispuolelle ja tuotanto- ja varastoalueen (TY) länsipuolelle. Muutoksenhakijan mukaan kiinteistön arvo Vantaan uuden yleiskaavan 2020 mukaisena luonnonsuojelu- (SL) ja urheilu- ja virkistyspalveluiden alueena (VU) on merkittävästi ja kohtuuttomasti pienempi kuin kiinteistön arvo nykyisen kaavan mukaisena teollisuusalueena (TT).

Kiinteistön omistajana Peab pitää ongelmallisena luonnonsuojelualueen osoittamista SL-merkinnällä,

ennen kuin ELY-keskus tai maanomistaja on tehnyt aloitetta luonnonsuojelulain 24.1 §:n mukaisesti suojelualueen perustamisesta. Muutoksenhakijan mukaan luonnonsuojelua ei pidä tältä osin toteuttaa kaavalla, vaan tarvittaessa luonnonsuojelulain mukaisin menettelyin.

Lausunto

Kaupunginhallitus yhtyy kaupunginvaltuuston päätöksen 25.1.2021 § 14 lopputulokseen.

Kaupunginvaltuuston päätös ei ole syntynyt maankäyttö- ja rakennuslain yleiskaavalle asettamien sisältövaatimusten vastaisesti, ja päätös on muiltakin osin lain mukainen. Kaupunginhallitus pyytää jäljempänä esitettävien perusteiden, että valitus hylätään.

Kaupunginhallitus on toimivaltainen antamaan lausunnon valituksen johdosta. Vantaan kaupungin hallintosäännön 9 luvun 1 §:n 5 kohdan mukaan kaupunginhallitus päättää lausunnon antamisesta kaupunginvaltuuston päätöksestä tehtyyn valitukseen, jos kaupunginhallitus yhtyy valtuuston päätökseen. Koska kaupunginhallitus yhtyy valtuuston päätökseen, on sen tehtävänä antaa nyt pyydetty lausunto.

Perustelut

Lausunnon antaja esittää seuraavassa keskeiset perustelut, joiden nojalla valitus tulisi perusteettomana hylätä.

Perusteet yleiskaavan aluevarauksille

Muutoksenhakijan mukaan syynä kiinteistön suojelualuevaraukseen vaikuttavat olevan kiinteistöllä havaitut laho-kaviosammaleen esiintymät. Muutoksenhakija katsoo myös, että kiinteistön pohjoisosan toimiminen ekologisena yhteytenä Tuusulan puolelle voi olla perusteltua, mutta tältä osin ekologisen yhteyden paikka on erikseen nimenomaisesti merkitty pohjoisemmas lähemmäs Tuusulanjokea, eikä nyt esitetylle suojelualueelle.

Maankäyttö- ja rakennuslain mukaan yleiskaavaa laadittaessa on kaavan ohjaustavoite ja tarkkuus huomioiden selvitettävä ja otettava huomioon maankäyttö- ja rakennuslain 39 §:n 2 momentissa luetellut seikat, joihin kuuluvat muun ohella rakennetun ympäristön, maiseman ja luonnonarvojen vaaliminen sekä virkistykseen soveltuvien alueiden riittävyys. MRL 39 §:n 4 momentissa edellytetään lisäksi, että yleiskaava ei saa aiheuttaa maanomistajalle tai muulle oikeuden haltijalle kohtuutonta haittaa.

MRL 9 §:n 1 momentin mukaan kaavan tulee perustua kaavan merkittävät vaikutukset arvioivaan suunnitteluun ja sen edellyttämiin tutkimuksiin ja selvityksiin. Kaavan vaikutuksia selvitettäessä otetaan huomioon kaavan tehtävä ja tarkoitus.

Luonnonsuojelulain perustamisen edellytyksistä säädetään luonnonsuojelulain 10 §:ssä. Luonnonsuojelulain 24 § koskee luonnonsuojelualueen perustamista yksityiselle kuuluvalla alueella.

Kaupunginhallitus toteaa ensiksi, että valituksessa tarkoitettua aluetta ei ole varattu luonnonsuojeluun pelkästään laho-kaviosammaleen perusteella. Yleiskaavassa luonnon monimuotoisuutta ja toimivia ekosysteemejä turvataan vahvistamalla ekologista verkostoa. Yleiskaavassa on osoitettu uusia luonnonsuojelualueita ja luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeitä alueita (luo) sekä

suojelualueita toisiinsa kytkeviä ekologisia runkoyhteyksiä. Luonnonsuojelualueet yhdessä muiden luontoarvoiltaan merkittävien alueiden kanssa muodostavat Vantaan ekologisen verkoston perustan, jonka tavoitteena on turvata eliölajiston sekä luontotyyppien säilyminen ja monimuotoisuus pitkällä aikavälillä. Suojelualueverkostoon lisättäväksi ehdotetuilla alueilla ovat erityisesti perusteena niiden monipuoliset metsäarvot, joilla tarkoitetaan metsäluontotyyppien säilyneisyyttä ja kehittymistä luonnontilaisen kaltaisiksi. Luontoarvoiltaan merkittävien alueiden arvioinnissa lähtökohtina ovat olleet luonnonsuojelulaki ja valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet. Luontoarvojen arvotuksessa on hyödynnetty myös maakunnallisesti arvokkaiden alueiden kriteeristöä sekä METSO-kriteeristöä.

Yleiskaavaan varatut luonnonsuojelualueet on esitelty ja perusteltu Vantaan kaupungin ympäristökeskuksen laatimassa selvityskoosteessa, jossa suojelualueiksi varatut alueet on käyty läpi suuralueittain. Kohde Lillån jokivarsi ja Solbackanmetsä löytyy osiosta Kivistön suuralueen uudet suojelualue-ehdotukset (Vantaan kaupunki, ympäristökeskus 2019 s. 20). Selvityksessä todetaan, että Lillån (Vähäjoen) varrella on jo yleiskaavassa 2007 luonnonsuojelualuevaraus, jota on tarkennettu ja täydennetty alueelta tehtyjen uusien luontoselvitysten perusteella yleiskaavaan 2020. Vähäjoen varsi lähimetsineen on osa maakunnallista ekologista yhteyttä ja tärkeä osa itä-länsisuuntaista ekologista runkoyhteyttä. Kooste yleiskaavan taustalla käytetyistä luontotietoaineistoista löytyy yleiskaavasestokituksen sivulta 199.

Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella -selvityksessä Kirkkonummen -Nuuskion laaja ekologinen verkosto ulottuu Raaseporin itäosista Tuusulan länsiosiin (Jalkanen ym. 2018 s.33-34). Suojelualue vahvistaa ekologien verkoston jatkuvuutta alueella. Vähäjoen varrelle merkitty ekologinen runkoyhteys -viiva tarkoittaa eliölajien liikkumista ja luonnon monimuotoisuuden säilymistä joen varrella, väljästi rakennetulla kyläalueella. Tonteilla oleva ekologinen yhteys ei ole riittävä turvaamaan laajaa ekologista verkostoaluetta, vaan sille on varattu tilaa sieltä, missä on rakentamatonta, luonnoltaan arvokasta metsää.

Metsäalueen luontotyyppit ovat Suomen luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin 2018 mukaisia uhanalaisia lehtokorpia ja kangaskorpia, joihin on syntynyt lahoppuuta. Lahokaviosammalen esiintyminen ilmentää luontotyyppin monimuotoisuutta. Alueelta on tehty havainnot voikäävästä ja riukukäävästä, jotka ovat vanhan metsän indikaattorilajeja, sekä silmälläpidettävästä norjantorvijäkälästä. Suojelualue liittyy liito-oravan liikkumisreitteihin ja edesauttaa lajin suotuisan suojelutason säilymistä.

Tuusulanjoki/Lillå/Vähäjoki on tunnistettu Vantaan virtavesiselvityksessä (Janatuinen 2011 s.24) valtakunnallisesti arvokkaaksi virtavesiluontokohteeksi. Vähäjoki on taimenjoki ja vuolejokisimpukkajoki ja myös saukon elinympäristöä. Metsäalueella on joen eliöyhteisöä suojaava vaikutus, mm. suodattamalla ja puhdistamalla jokeen valuvia vesiä. Joki ja sen viereinen metsäalue muodostavat yhdessä tavallista monimuotoisemman luontokokonaisuuden. Vastaavan tyyppisiä luontoalueita on Vantaalla vain vähän; Pitkäkosken alue, joka on luonnonsuojelualueutta joen molemmin puolin sekä Mustakosken alue, joka on osa Natura-aluetta (Vestran suot, lehdot ja vanhat metsät FI0100064).

Vähäjoen rantamilla on rehevää kasvillisuutta, ja kosteimmat paikat ovat saniaislehtoa (Ranta 1989), joka on uhanalainen ja pääkaupunkiseudulla harvinainen luontotyyppi. Alueella on tavattu monia vaateliaita lehtokasveja, kuten imikkä, mustakoskonmarja, lehtoleinikki, kevätlehtoleinikki ja erityisen runsaina kasvavat lehtotähtimö ja lehtopalsami. Jokirannassa on runsaasti harmaa- ja tervaleppiä, ja joen ylle

kaartuvat harmaalepät luovat kaunista maisemaa. Kasvillisuus selvityksensä johtopäätöksissä Ranta pitää aluetta arvokkaana ja suojelunarvoisena luontokohteena.

Muutoksenhakija katsoo myös, ettei alueen linnustosta ole olemassa sellaista selvitystä, jonka perusteella se olisi linnustoltaan jotenkin erityisen monipuolinen verrattuna Vantaan muihin metsäalueisiin. Metsäalueelta on Vantaan luontokartassa (kartta.vantaa.fi) linnustotietoja inventoinnista vuodelta 1997, jolloin alueella määriteltiin joenvarsimetsän linnustokohde, lajistossa harmaapäätikka, hiirihaukka, palokärki, lehtopöllö ja hömötiainen. Metsän arvo linnuston kannalta on säilynyt ja kehittyy edelleen.

Alueelle on tarve osoittaa seudullisesti merkittävä ulkoilureittiyhteys, joka on esitetty myös maakuntakaavassa. Vantaan viherrakenne -selvityksessä (Mäkynen 2017), joka on yleiskaavan viheralueverkoston suunnittelun taustalla, on Tuusulan puolelle merkitty jatkumaan viheralueketju tai virkistysreitti (Mäkynen 2017 s.63). Suojelualueelle voidaan hoito- ja käyttösuunnitelmassa osoittaa ulkoilureittejä. Osa kiinteistöstä on varattu urheilu- ja virkistyspalvelujen alueeksi (VU). Tällä kohtaa ei ole sellaisia luontoarvoja, joiden perusteella alueen voisi varata luonnonsuojelualueeksi. Katriinantien molemmin puolin on varattu urheilu- ja virkistyspalvelujen aluetta, jonka tarkempi sisältö ratkeaa tarkemman asteisen suunnittelun kautta.

Muutoksenhakija esittää, että lahokaviosammalta koskevassa selvityksessä (Manninen, O. & Nieminen, M. 2020), jota on käytetty kaavoitustyön tausta-aineistona, on löydetty useita lahokaviosammalten ydinalueita, joista ainoastaan yksi (suojelualuevaraus, jolle valittajan kiinteistö sijoittuu) olisi kaavassa varattu uudeksi SL-alueeksi. Muutoksenhakija toteaa lisäksi, että lahokaviosammalta koskevassa selvityksessä ja suojelusuunnitelmassa kaavaa koskien on esitetty malli kompensatiosta, jossa suojeltaviksi osoitetut tai luo-merkinnällä varustetut alueet kompensoivat niitä alueita, joissa kaavoituksen mukainen maankäyttö uhkaa lahokaviosammaleen ydinalueita. Muutoksenhakija katsoo, että kaikkien lahokaviosammaleesiintymien suojelu kaavoitustyössä ei siis ole ollut lähtökohtana. Muutoksenhakijan mukaan suojelusuunnitelmassa esitettyä kompensatiomallia voidaan käyttää myöhemmin perusteena, kun ELY-keskukselta haetaan lahokaviosammaleen esiintymien hävittämiseksi mahdollisia poikkeamislupia muilla rakentuvilla alueilla ja esitetään perusteita lajin suotuisan suojelun tason säilymisestä Vantaalla. Muutoksenhakijan näkemyksen mukaan on kuitenkin kyseenalaista, että yksityisomistuksessa oleva kiinteistö varataan suojeltavaksi yleiskaavassa osana suojelusuunnitelmassa esitettyä kompensatiomallia.

Kaupunginhallitus toteaa, että yleiskaavassa 2020 on osoitettu useita suojelualueita, joilla lahokaviosammal on yhtenä suojeluperusteena. Kiinteistöllä 92-418-7-156 olevat kasvustot muodostavat itiöpesäkkeiden määrällä mitattuna yhden Vantaan parhaista lahokaviosammalkohteista. Esiintymä on elinvoimainen, ja alueen mikroilmastoltaan kosteat korvet, joissa on hyvä lahoppuujatkumo, antavat erinomaisen lähtökohdan lajin säilymiselle alueella. Kiinteistön 92-418-7-156 lahokaviosammaleesiintymillä on siten suuri merkitys erittäin uhanalaisen lajin suojelutason säilyttämiselle suotuisana Vantaalla.

Maankäyttö- ja rakennuslain 35 §:n 1 momentin mukaisesti yleiskaavan tarkoituksena on kunnan tai sen osan yhdyskuntarakenteen ja maankäytön yleispiirteinen ohjaaminen sekä toimintojen yhteen sovittaminen. Yleiskaava esittää maankäytön kokonaisratkaisun koko Vantaan alueelle. Rakentamiseen sopivia alueita on etsitty hyvän joukkoliikennesaavutettavuuden alueilta, mm. Kehäradan varrelta. Jotta mm. Kivistön ja Lapinkylän asemien läheisyyteen Kehäradan varrella voitaisiin rakentaa asuntoja, on luonnon monimuotoisuutta tukevia alueita löydettävä muualta maanomistuksesta riippumatta. Tämä on

kompensaatioajatuksen taustalla. Lahokaviosammalen tapauksessa kompensatioalueeksi on löydyttävä alue, jolla laji varmasti esiintyy ja voi hyvin.

Edellä lausuttuun viitaten kaupunginhallitus toteaa, että kiinteistölle 92-418-7-156 osoitetut aluevaraukset tukevat MRL 39 §:n 2 momentin mukaisten yleiskaavan sisältövaatimuksiin kuuluvien seikkojen, kuten maiseman ja luonnonarvojen vaalimisen sekä virkistykseen soveltuvien alueiden riittävyden huomioimista. Yleiskaavan ratkaisu perustuu MRL 9 §:n edellyttämällä tavalla kaavan merkittävät vaikutukset arvioivaan suunnitteluun ja sen edellyttämiin tutkimuksiin ja selvityksiin. Kaupunginhallitus korostaa lisäksi, että muutoksenhakijan omistaman kiinteistön alueella on lahokaviosammaleesiintymien ohella myös muita luontoarvoja, joiden turvaamiseksi osalle kiinteistöstä on yleiskaavassa osoitettu varaus luonnonsuojelualueelle.

Kohtuuttoman haitan arviointi

Muutoksenhakijan mukaan yleiskaavasta aiheutuu MRL 39 §:n 4 momentin mukaista kohtuutonta haittaa siltä osin, kun muutoksenhakijan omistuksessa olevan kiinteistön alueelle on yleiskaavassa osoitettu varaukset SL- ja VU-alueille.

MRL 39 §:n 4 momentissa edellytetään, että yleiskaava ei saa aiheuttaa maanomistajalle tai muulle oikeuden haltijalle kohtuutonta haittaa. Lainkohdan yksityiskohtaisten perustelujen mukaan kohtuullisuusharkinnassa tulee ottaa huomioon yleiskaavan aluevarausten ja kaavamääräysten muodostama kokonaisuus maanomistajan kannalta. Kohtuullisuusharkintaan vaikuttavat luonnollisesti yleiskaavan oikeusvaikutukset. Yleiskaavan rakentamiseen kohdistuvat oikeusvaikutukset ovat ehdolliset 43 §:n 1 momentin tarkoittamalla tavalla, ellei kaavassa nimenomaisesti ole 43 §:n 2 momentin nojalla toisin määrätty. Rajoitukset voivat laissa säädetyillä edellytyksillä johtaa lunastukseen tai korvaukseen (HE 101/1998 vp, s. 75).

Mikäli yksityiselle kuuluvalla alueella perustetaan luonnonsuojelulain 24 §:n mukaisesti luonnonsuojelualue maanomistajan tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen aloitteesta, on maanomistajalla mahdollisuus saada aluetta koskien korvauksia lainsäädännössä tarkemmin kuvattujen edellytysten nojalla. Maankäyttö- ja rakennuslain 101 §:n 1 momentin mukaan, jos maa asemakaavassa tai 43 §:n 2 momentissa tarkoitetun määräyksen nojalla yleiskaavassa on osoitettu käytettäväksi muuhun tarkoitukseen kuin yksityiseen rakennustoimintaan eikä maanomistaja sen vuoksi voi kohtuullista hyötyä tuottavalla tavalla käyttää hyväkseen aluettaan, kunta tai, jos alue on kaavassa tarkoitettu tai osoitettu valtion tarpeisiin, tämä on velvollinen lunastamaan alueen tai suorittamaan haitasta korvauksen.

Kohtuuttoman haitan arvioinnin osalta kaupunginhallitus viittaa ensiksi siihen, mitä edellä on lausuttu muutoksenhakijan omistaman kiinteistön luontoarvoista, ja toteaa, että kiinteistön osoittamiselle luonnonsuojelualueeksi sekä osin urheilu- ja virkistyspalveluiden alueeksi on kaupunginhallituksen näkemyksen mukaan olemassa hyväksyttävät maankäytölliset perusteet.

MRL 42 §:n 1 momentin mukaisesti yleiskaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi.

Kaupunginhallituksen näkemyksen mukaan edellä sanotusta seuraa, että kohtuuttoman haitan arvioinnissa on otettava huomioon yleiskaavan oikeusvaikutukset. Yleiskaava on luonteeltaan yhdyskuntarakennetta,

maankäyttöä ja toimintojen yhteensovittamista ohjaava yleispiirteinen suunnitelma. Kaupunginhallitus katsoo lisäksi, että siitä seikasta, ettei muutoksenhakijan omistamalle kiinteistölle vielä ole perustettu suojelualueita, ei voida muutoksenhakijan esittämällä tavalla johtaa päätelmää, jonka mukaan kaavaratkaisusta aiheutuisi maanomistajalle kohtuutonta haittaa.

Kaupunginhallitus toteaa, että kaavamerkinnän muuttuminen Vantaan yleiskaavan 2007 mukaisesta teollisuusalueesta luonnonsuojelualueeksi sekä urheilu- ja virkistyspalveluiden alueeksi on edellä mainituilla syillä perusteltu. Maanomistajalle aiheutuvan haitan arviointiin vaikuttaa muun ohella se, miten kiinteistön käyttämisen edellytykset tarkentuvat aluetta koskevassa jatkosuunnittelussa. Kaupunginhallituksen näkemyksen mukaan yleiskaavasta aiheutuvaa haittaa arvioitaessa tulee lisäksi huomioida alueeseen liittyvät korvaukset, joita maanomistajalla on mahdollisuus saada lainsäädännön mukaisten edellytysten täytyessä.

Yhteenveto

Yhteenvedon mukaan kaupunginhallitus esittää, että valitus tulee hylätä perusteettomana. Yleiskaavan ratkaisusta ei aiheudu maanomistajalle kohtuutonta haittaa muutoksenhakijan esittämällä tavalla. Yleiskaava on muiltakin osin laadittu maankäyttö- ja rakennuslain sekä muiden säädösten mukaisesti ja täyttää sille asetetut vaatimukset, eikä päätös siten ole lainvastainen.

Lähteet

Jalkanen, J., Moilanen, A. & Toivonen, T. (2018). Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella. Uudenmaan liitto. Uudenmaan liiton julkaisuja E 194–2018. 131 s. https://www.uudenmaanliitto.fi/files/21415/Uudenmaan_ekologiset_verkostot_E194-2018%29.pdf

Janatuinen, A. (2011). Vantaan virtavesiselvitys 2010–2011. Vantaan kaupunki. Maankäyttö, rakentaminen ja ympäristö. Ympäristökeskus. 164 s. https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/119029_vantaanvirtavesiselvitys_2010-2011.pdf

Manninen, O. & Nieminen, M. 2020. Lahokaviosammal Vantaalla: esiintymiselvitys ja suojelusuunnitelma. – Faunatican raportteja 1/2020. 59 s. Vantaan kaupunki, 2017. Valtuustokauden strategia 2018–2021, KV 11.12.2017. Saatavilla: https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/150005_lahokaviosammal_vantaalla_esiintymiselvitys_ja_suojelusuunnitelma.pdf

Ojala, Anna. Vantaan ekologiset yhteydet. Vantaa 2018. https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/147989_ekologiset_yhteydet_web.pdf

Ranta, P. 1989. Vantaanjoen vesistöalueen kasvillisuus selvitys.

www.kartta.vantaa.fi, Lillänin puronvarsimetsän linnustokohde

Vantaan kaupunki, ympäristökeskus (2019). Selvityskooste yleiskaava 2020 luonnoksen valmisteluun. Kivistön suuralueen uudet suojelualue-ehdotukset.

https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/144337_kaupsu_yk2020_luonnos_uudet_SL-ja_LUO-alue-ehdotukset.pdf

Vantaan kaupunki (8/2017). Vantaan viherrakenneselvitys. Vantaan kaupunki, yleiskaavoituksen julkaisuja YK0038, Mäkynen Anne 16.8.2017. 79 s.

https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/134957_vantaa-viherrakenneselvitys-19092017-netti.pdf